1961

1961

P A R E N T A T I O N

Sven Nordengren var värmlänning och det var inte att ta fel på. De stora skogarnas brus, de strida älvarnas mäktiga vattenfåror, sprängskotten från de djupa schakten, hamrarnas takt och de finstämda kuggarnas logiska ingripande i varandra var den aldrig förgätnabakgrunden till hans liv och arbetsgärning.

Studentexamen avlades i Karlstad, civilingenjörsexamen vid Tekniska Högskolan i Stockholm och sen följde en rad meriterande anställningar och arbetsuppgifter särskilt anknutna till den kemisk- tekniska industrin inkluderande bland annat förordnanden som sakkunnig vid tillsättande av professurer inom de kemiska disciplinerna vid Tekniska Högskolorna i Stockholm och Göteborg. En rad utmärkelser och ledamotskap av inländska och utländska vetenskapliga samfund har ock fallit Sven Nordengren till.

För Landskronas del är det största intresset knutet till AB Förenda Superfosfatfabrikerna där han under 25 år som driftsledare och direktör nedlade ett för staden i hög grad gagnrikt arbete liksom för landet i desshelhet under den pressande avspärrningstiden under sista världskriget.

Sven Nordengrens personlighet var inte lätt att komma underfund med. Han hörde inte till dem som bära sitt hjärtas innersta känslor fram på en presenterbricka för allt folket och nog hände det att hans utpräglade intellektuella och för det mesta kyliga blick på människorna och tilldragelserna runt omkring honom, kom att ge en air av bristande hjärtlighet och förståelse över hans framträdande.

Den som fått tillfälle att blicka in bakom den för det mesta stängda dörren till skattkammaren där innanför, kunde emmellertid till sin stora överraskning konstatera, att jämsides med den hårda verklighetens strängt tillämpade affärsmetoder dolde sig en rik och levande känsla för de andliga värden utan vilka harmoni aldrig kan nås hos en människa hur kallhamrat hennes förstånd än måtte vara konstruerat.

Jag har plockat ut några strofer ur de - jag höll nästan på att säga hemliga - diktsamlingar av hans hand som kommit ut. Den ena där den värmländska hembygden lyser klar och fulltonig igenom på nästan varje sida och den andra "Albumblad" av år 1960 där den skånska bygden vid Öresund får sin finstämda kärleksförklaring. Jag läser ur diktsamlingen "Thyn" dikten med samma namn.

Himlen skiner klar och ljus,
Solskenet flödar kring lantliga sener.
Häcken vid herrgårdens rödstrukna hus
viftar med klasar av vita syrener.

Rundeln ståtar i blomsterprakt:
Gul är rabatten men blå i bården!
Kusken kör i vanlig takt
gröna tunnan med vatten till gården.

Gårdskarln böjer en skäggig kind,
rensar och skyfflar, och räfsar med krattan.
Gräset doftar i sommarens vind
från nyslagna stacken och putsade mattan.

Vattnet skvalar och plaskar vid bron,
Solskenet brinner hela dagen
Från smedjan kommer med silverton
långfaret eko av hammarslagen.

Inom S:t Knuts Gille blev hans åldermannatid allenast helt kort och de personliga prövningarna kommo slag i slag. Den näst äldste sonen jaktflygaren Einar, rik på förhoppningar och duglighet och framåtanda föll på sin post.

Och så kom ett nytt, nästan förintande slag - ljusgestalten i hans liv - Margit fick mitt i sitt livs fulländning uppbrottsorder utan återvändo. Sven Nordengren hämtade sig aldrig från det slaget. Stilla och ödmjukt fogade han sig i det oundvikliga och nedlade sina jordiska verktyg den 24 augusti 1960.

Gillet betygar honom sin tacksamhet och tillgivenhet och lyser frid över hans minne.